

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Parnassvs Poeticvs Mœsto-Lætatus

Höfflich, Hieronymus

Altdorpii, 1623

VD17 VD17 15:745589E

XVI. Historia de resurrectione mortuorum, [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-138658](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138658)

XV.

Hosti benefaciendum.

SI tibi quis malè vult, malè si facit, ipse vicissim
Fac benè ei, Christi sic sacra verba docent.

XVI.

Historia de Resurrectione mortuorum, Ex cap. 37. Ezechiel. à princ. usq; ad § 15.

Ille ego, qui venio Buxi de germine, dias
Qui doceo leges, Ezechielq; vocor,
Ille ego, dum captus nostro cum stemmate claro,
Chaldaicà longè sub dirione fui,
Ecce superveniunt (dictu mirabile) diva
Brachia me, capitis corripuntq; comas,
Corrumpunt camposq; trahunt mea corpora in altos
Flamine Supremi concomitante Dei.
Est locus egressus ex ejus mœnibus urbis
Qua mihi captivo tecta colenda dabat.
Aequora magna jacent illic, que gramine plena,
Seetq; sunt rivo lene sonantis aqua,
Est in conspectu nec mons, nec collis acutus
Arbor nec sterilis, nec mala sentis adest.

Ossibus

Offibus humanis campis latissimum albet,
Arida quae longo facta fuere die.
Huc me fata trabunt, atq; huc mea corpora sistunt.
Corpora quae rebus sunt tremefacta novis.
Haud secus obstupescō, quam qui Iovis ignibus ictus
Vivit, & est vitā nescius ipse suae.
Ut tamen hanc mentis nubem mens ipsa removit,
Et tandem sensus convalescere mei.
Respicio, & quid sit me circum lumine lustro
Ossa per ingentes sparsa videntur agros.
Tunc sese tremefacta novus per pectora nobis.
Pallidus insinuat sollicitusq; pavor.
Sed DEUS omnipotens calum, mare, nubila terras
Qui regit, & terret fulmine quaq; suo.
Vultu quo calum tempestatesq; serenat
Protulit ex celsa sideris arce caput:
Ne metuas, dicens, non haec sine numine nostro
Eveniunt, mea te vexit in arva manus.
Sic ait & lato me ducit in equore circum,
Atq; OSSA ostendit jam putrefacta mihi.
O fate, proclamans, mortali semine, credin'
Prisca quod vitæ reddier ista queant?
Hæc ego miratus, nunc illuc droido nunc huc
Mentem, sed demum talia verba fero:
O Pater omnipotens, hominum rex atq; DEORUM
Qui sine principio qui sine fine manes.
Tu nostri, tibi sunt hæc verè cognita: Namq;
Noscere tanta DEUS Numinis alme tui est.

Vix ea fatuus eram, tunc ille silentia rumpit
Et tangit verbis ultima verba suis:
Nunc age nunc sacris predicas ossibus: Ossa
Verba Dei Summi percipiatis, ait
Ipse, hac ferre jubet celeres permissa per auras
Omnia sunt cujus clausa patentq; manu
Vim vobis hodie viventis flammis indam
Et solutus reperet pristina membra vigor
Quin etiam nervis, venis, & carne recinctos
Vos condam vera, qua fuit antè, cuti.
Sic cognosceris, quod nil in Climate Mundi
Non fiet inferius suppositumq; mihi.
Vix ego fatuus eram Summi mandata Tonantis,
Exoritur magnus lata per arxa sonus.
Haud secus, ac validi cum turbant aquora venti
Erutaq; ex imis fervet arena vadi.
Cumq; instar montis proxa puppig; recurve
Insilit, & fessam verberat unda ratem.
Aggere seu rupto cum spumeus effluit amnis
Sternit agros, sylvas precipitesq; trahit.
Plurima seu sonitu cum concutit ungula campos
Quadrupedante putres: sic sonat iste locus:
Respicio, quis sit strepitus: Mox artubus artus
Et sese agglomerant ossibus ossi suis,
Nec mora, sanguisui venis massaq; teguntur.
Carnis, non ulli pefuè manusve deest.
Cinguntur pelli, cinguntur crinibus, at qui
Spiritus in vacuo corpore nullus erat,

Hinc

Hinc ille in patulos qui me deduxerat agros
Hos iterum claro protulit ore sonos:
Eole, dic, laxas venis da iussus habenas
Venis ex mundi quattuor inde plagis,
Talibus ut campos persflantes turbine membris
Inspirent flatu flamina verva suo,
Sic ait; Et promptus mandata capeffere diva
Aggredior; dixit, qua mihi verba, loquor
Illico purpureo vires capit Eurvs ab ortu
Et Zephyrus nigro vespere missus adest
Nunc servus Boreas sicca bacchatur ab Arcto
Et gerit adversa prelia fronte Notus.
Halius en vivax hoc intrat corpora flatu,
Et remeat subito verus in illa calor.
Hinc atq; hinc surgunt liquidos camposq; pererrant
Et pergunt celeri, quo juvat ire, pede,
Ista manus cunctos subito compleverat agros
Nec modo de multis unus & alter erat.
Ecce prius flores numeraves tempore veris,
Atq; estu spicas persata leta graves.
Poma per aui unnum, atq; nives per frigora molles
Corpora quam tanto tunc cumulata loco.
Quo: frutices sylve: Quot arenas Manus amenus
Et mare quot pisces, ovaq; piscis habet.
Quot celum Stellis, tot habebat letus agellus
Corpora, qua vivus Spiritus ille regit.
Deinde Dei, qui cuncta regit sub sidere coeli
Affata est his me lingua sacra sonis:

C 5

Que

Que modo vidisti florentes ossa per agros
Sunt mea Plebs, sole deliciaeq; mea,
Plebs mea, que fati agitur depressa sinistris
Et durâ semper talia voce gemit:
Venit summa dies & ineluctabile tempus
Nobis; quondam ingens gens fuit Isacidorum.
Sed nunc occidimus, patrie & disjungimur oris.
Ossa, nostra nimis torrida facta jacent.
Occidimus, rapidis ceu cervus raptus ab urfis
Ceui capta à serui dentibus agna lupi.
Vah! nobis, miseris, tot tristia funera passis
Vah! dulcis patrie clauditur omnis ager.
Sed tu qui nostras nunc hauris pectore voces,
Sermonis fidus nuncius esto mei:
Vade bonis a'vibus, proferq; hac dicta sub aures
Et populo iussus vaticinare meo:
Dura, dic agè dic, rebus seruaq; secundis
Tete, sic fati, qui tenet alta, Deus:
Plebs mea (fabor n. quando hac te cura remordeat
Anxia, fatorum iecta morvebo pia)
Solve metus, fati contraria fata rependens
Mox finis tanti quippe laboris erit.
Nam veniet vobis paucis labentibus annis,
Hei! veniet latus mox aderitq; dies,
Ille ego, quo pandam tumulorum claustra tuorum.
Quoq; orco tristem te revocabo nigro.
Post varios casus, post multa pericula, tutum
Te patrii sistam limine quoq; soli.

Hic

Hic tibi nec metas rerum, nec tempora ponam,
Sed terram aeternam sub ditione premes.
Sim quod ego sumamus, cum res cum facta loquantur,
A tota dignus posteritate coli.
Inflaboq; tibi nostri tunc numinis auram,
Ut vivas multos Nestoreosq; dies,
Tunc te in patriam, tunc te in sceptrareponam,
Adspiciet patrios quisq; deinde Lares.
Sic vobis constet, vero me dicier oro
Calculum Dominum, terrigenumq; Deum.
Hæc loquor, hæc faciam, (dicit rex Summus Olympi)
En! factum verbis congruat omne meis.

XVIII.

Ad Salvatorem.

Vera Dei soboles summiq; parentis imago,
Quæ indueras fragiles moribûdi corporis an
Ad te confugiens supplex tua numina posco (tus
Hei miserere animi nostri, miserere ferentis
Digna, & sis facilis mihi spes fortissima JESUS;
Jam caput immani vitiorum mole gravatum,
Sarcina quippe meum suppressit iniqua malorum,
Pectora pulsa fremunt gemitu, noctuq; dieq;
Ossibus ex haustis corpus contabuit agrum:
Neve suo solida mihi perstant robore vires,
Membris nulla quies datur & pax ossibus agris
Nulla